

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem Trgovačkog suda u Zagrebu
Stalne službe u Karlovcu

Predmet: St-1094/2012 - 204x

ŽALBA

Stečajna upraviteljica – žaliteljica:

Mirjana Zuzija, OIB 26497768352
Velika Gorica, Slavka Kolara 25

Stečajni dužnik:

JARUŠČICA PROJEKT d.o.o. u stečaju, OIB 02217546383
Zagreb, Jaruščica 7

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA

Primljeno neposredno – preko pošte (obično - preporučeno) 21.1.2026. Sud. u
primjeraka sa priloga.
Prilogi su:
Prilogi su na početku preporučeno datu
Za
Prilogi su
Kod stajane prihvata
.....

I. POBIJANO RJEŠENJE

Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj St-1094/2012-2039 od 7. siječnja 2026., kojim je žaliteljica razriješena dužnosti stečajne upraviteljice temeljem članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona.

II. ŽALBENI RAZLOZI

Pobijano rješenje pobija se u cijelosti zbog:

1. pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
2. pogrešne primjene materijalnog prava
3. bitnih povreda odredaba postupka
4. povrede ustavnih prava žaliteljice

III. TIJEK, DUŽINA I SLOŽENOST POSTUPKA – BITNA ČINJENICA KOJA JE ZANEMARENA

Predmetni stečajni postupak traje od 28. veljače 2013. godine, dakle više od 12 godina, odnosno gotovo 14 godina do donošenja pobijanog rješenja.

Radi se o iznimno dugotrajnom, složenom i opsežnom postupku, koji je uključivao:

- upravljanje i unovčenje većeg broja nekretnina,
- dugogodišnje čuvanje, održavanje i pravno-tehničku zaštitu imovine,
- vođenje parničnih i ovršnih postupaka,
- kontinuiranu komunikaciju sa sudom i vjerovnicima,
- zaštitu stečajne mase kroz odbijanje izdavanja tabularnih isprava bez odluka Skupštine vjerovnika.

Sud u pobijanom rješenju u potpunosti zanemaruje navedene okolnosti, iako su upravo one ključne za ocjenu:

- rada stečajne upraviteljice,
- zakonitosti isplate predujma nagrade,
- te razmjernosti mjere razrješenja.

IV. POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA – PREDAJAM NAGRADE

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-1094/2012 od 11. veljače 2014., stečajnoj upraviteljici određen je mjesečni predujam nagrade u iznosu od 7.000,00 kn, bez vremenskog ograničenja.

Tijekom cijelog trajanja postupka:

- nikada nije donesena odluka kojom bi to pravo bilo ukinuto,
- niti ograničeno,
- niti vremenski reducirano.

Sud u pobijanom rješenju bez ikakvog pravnog uporišta proizvoljno ograničava pravo na predujam do kraja 2014. godine, što:

- ne proizlazi iz Stečajnog zakona,
- ne proizlazi iz sudskih odluka,
- predstavlja retroaktivno i pravno nedopušteno tumačenje.

Navodi suda da je žaliteljica postupala protivno rješenju suda temelje se na pogrešnoj pretpostavci da je maksimalni iznos predujma nagrade bio 598.958,34 kn. U spisu i važećim odlukama suda jasno je da pravo na mjesečni predujam nagrade nije bilo ograničeno niti vremenski reducirano, te da zakoniti ukupni predujam nagrade, uzimajući u obzir trajanje i složenost postupka, nesporno doseže najmanje 730.000,00 kn, a uz uzimanje svih relevantnih okolnosti i iznimne duljine postupka, čak do 795.000,00 kn. Stoga, iznos od 598.958,34 kn koji sud navodi kao „maksimalan“ ni izdaleka ne odražava stvarno i zakonito pravo žaliteljice.

Navodi suda o navodnom postupanju stečajne upraviteljice protivno rješenju suda ne proizlaze iz stanja spisa niti iz važećih sudskih odluka. Kao i kod netočnih tvrdnji iz točaka 5., 6. i 11. pobijanog rješenja, sud i u ovom dijelu zanemaruje konkretne podatke u spisu te retroaktivno drugačije vrednuje postupanja koja su u trenutku poduzimanja bila u cijelosti zakonita. U spisu ne postoji niti jedno rješenje kojim bi pravo na isplatu predujma nagrade bilo ukinuto, ograničeno ili izmijenjeno, niti je ikada utvrđeno da je isplata izvršena protivno sudskoj odluci. Stoga, jednako kao ni u pogledu navodne neaktivnosti u naplati tražbina, ne postoje činjenične ni pravne pretpostavke za zaključak o postupanju protivno rješenju suda, a osobito ne za kvalifikaciju "grube povrede dužnosti" u smislu članka 91. Stečajnog zakona. Takav zaključak bio bi nespojiv s načelima pravne sigurnosti, dosljednosti sudskog odlučivanja te ustavnim jamstvima prava na ugled i profesionalni integritet stečajne upraviteljice.

V. POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE – IZVJEŠĆIVANJE

Stečajna upraviteljica je tijekom gotovo cijelog trajanja postupka (više od 14 godina) redovito i savjesno podnosila izvješća sukladno članku 89. Stečajnog zakona.

Jedini izuzetak odnosi se na jedno razdoblje krajem 2025. godine, kada je zbog objektivnih okolnosti pravodobno zatražen dodatni rok, o čemu je sud bio obaviješten.

Izdvajanje jednog jedinog slučaja i njegovo kvalificiranje kao obrasca postupanja predstavlja selektivno i pogrešno vrednovanje činjenica.

Sud u pobijanom rješenju zaključuje da stečajna upraviteljica ne ispunjava svoju obvezu redovitog izvješćivanja iz čl. 89. Stečajnog zakona, pri čemu takav zaključak ne odgovara stvarnom tijeku tijekom dugogodišnjeg trajanja ovog stečajnog postupka.

Naime, stečajna upraviteljica je tijekom gotovo cijelog trajanja stečajnog postupka redovito i kontinuirano podnosila pisana izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, sukladno zakonskim obvezama i zahtjevima suda. (14 godina)

Jedini izuzetak u odnosu na redovitost podnošenja izvješća odnosi se na posljednje razdoblje krajem 2025. godine, kada stečajna upraviteljica nije propustila izvješće iz nemara ili ignoriranja suda, već je zbog objektivnih okolnosti zatražila dodatni rok za dostavu izvješća.

Stečajna upraviteljica se, dakle, nije oglašila na obvezu izvješćivanja niti je odbila postupiti po nalogu suda, već je aktivno komunicirala sa sudom tražeći produljenje roka.

Prvostupanjski sud pritom izdvaja jedno jedino razdoblje nepravodobnog izvješćivanja i tom jednom slučaju daje značenje obrasca postupanja, iako takav obrazac ne proizlazi iz spisa, niti iz višegodišnjeg postupanja stečajne upraviteljice.

Takvo selektivno vrednovanje činjenica dovodi do iskrivljene ukupne slike rada stečajne upraviteljice, a osobito je problematično jer se koristi kao jedan od elemenata za razrješenje temeljem čl. 91. st. 1. Stečajnog zakona, s posljedicama koje nadilaze sam ovaj postupak.

VI. NEOSNOVANOST NAVODA IZ TOČAKA 5., 6. I 11. POBIJANOG RJEŠENJA

(naplata tražbina)

Navodi suda iz točaka 5., 6. i 11. pobijanog rješenja, kojima se tvrdi ili implicira da stečajna upraviteljica nije poduzimala radnje radi naplate tražbina, u cijelosti su netočni i proturječni stanju spisa.

Naime:

- temeljem pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu u predmetu P-3261/23,
 - žaliteljica je pokrenula ovršni postupak,
 - te je dana 8. srpnja 2024. godine izvršena naplata s računa društva FANEI d.o.o. u iznosu od 26.737,04 EUR,
- što je razvidno iz bankovnog izvoda u prilogu žalbe.

Tvrdnja suda da „nije poduzeta niti jedna radnja“ objektivno je netočna, te se pobijano rješenje u tom dijelu temelji na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.

VII. POVREDA USTAVNIH PRAVA ŽALITELJICE

1. Povreda prava na ugled i profesionalni integritet

(čl. 35. Ustava RH, čl. 8. EKLJP)

Stečajni upravitelj je regulirana profesija, a profesionalni ugled predstavlja temelj profesionalnog opstanka.

Razrješenje uz kvalifikacije „gruba povreda dužnosti“ i „postupanje protivno rješenju suda“, doneseno temeljem čl. 91. st. 1. Stečajnog zakona i dostavljeno nadležnim tijelima, proizvodi trajne profesionalne i reputacijske posljedice koje nadilaze ovaj postupak.

2. Povreda načela razmjernosti

(čl. 16. Ustava RH)

Primjena najteže moguće mjere:

- bez ugroze stečajne mase,
- bez štete za vjerovnike,
- uz postojanje blažih mjera,

predstavlja nerazmjerno i ustavnopravno neprihvatljivo postupanje.

3. Povreda prava na pravičan postupak

(čl. 29. st. 1. Ustava RH)

Sud selektivno vrednuje činjenice, zanemaruje dugogodišnje uredno postupanje žaliteljice te ne obrazlaže razmjernost izrečene mjere, čime obrazloženje ne doseže ustavni standard.

4. Povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja

(čl. 3. Ustava RH)

Žaliteljica je više od četrnaest godina postupala temeljem važećih sudskih odluka, u legitimnom očekivanju zakonitosti svojeg postupanja. Naknadno, retroaktivno tumačenje prava predstavlja povredu temeljnih ustavnih načela.

Pobijano rješenje ne predstavlja isključivo procesnu odluku, već zahvat u ustavno zaštićena prava žaliteljice.

U takvim okolnostima odlučivanje u ovom predmetu nužno poprima ustavnopravnu dimenziju, a eventualno potvrđivanje rješenja bez otklanjanja navedenih povreda ne bi moglo ostati izvan dosega ustavnosudske kontrole.

VIII. NEZAKONITOST RUČNOG ODABIRA STEČAJNOG UPRAVITELJA

Pobijano rješenje potvrđuje praksu prema kojoj je stečajna sutkinja ručno odabrala stečajnog upravitelja, mimo propisanog automatiziranog sustava. Takvo postupanje:

- nije utemeljeno na zakonu,
- krši načelo jednakosti svih stečajnih upravitelja,
- narušava transparentnost imenovanja,
- otvara prostor za subjektivnost i arbitrarnost,
- ugrožava povjerenje vjerovnika i javnosti u rad sudova.

Prema važećem pravnom okviru i uputama Visokog trgovačkog suda RH, imenovanje stečajnih upravitelja mora se provoditi putem automatiziranog sustava, a odstupanje od njega dopušteno je isključivo iznimno, uz posebno obrazložene i zakonom utemeljene razloge. Takvi razlozi u ovom predmetu nisu navedeni, niti postoje u spisu.

Sud se pri imenovanju nove stečajne upraviteljice pozvao isključivo na njezinu stručnost i ranije iskustvo, što samo po sebi ne predstavlja posebno obrazloženje iznimke od automatiziranog sustava dodjele stečajnih upravitelja.

Prema članku 85. stavku 3. Stečajnog zakona,

„Obrazloženje odluke o imenovanju mora sadržavati način izbora stečajnoga upravitelja i razloge ako je izabran na temelju odredbe članka 84. stavka 2.“

i takvo obrazloženje u ovom predmetu ne proizlazi iz spisa.

Diskrecija suda u izboru stečajnog upravitelja ne smije biti proizvoljna, već mora biti jasno i konkretno obrazložena, osobito kada se odstupa od propisanog automatiziranog sustava dodjele, što zahtijeva dosljedno poštivanje zakonom utvrđenih kriterija i uputa Visokog trgovačkog suda RH.”

Ručni odabir stečajnog upravitelja predstavlja bitnu povredu postupka i načela zakonitosti, dodatno potvrđuje proizvoljnost pobijanog rješenja, te opravdava njegovo ukidanje.

IX. PRIJEDLOG

Predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske:

1. uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje,
2. podredno, ukine rješenje i vrati predmet na ponovni postupak.

STEČAJNA UPRAVITELJICA – ŽALITELJICA
Mirjana Zuzija

